

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

שבת קודש פרשת קרח SHABBOS PARSHAS KORACH

ג' תמוז תשנ"ח JUNE 27, 1998

לכל זמן ועת

מנחה/הדלקת נרות - 7:00* שקיעה/יום השבת - 8:33
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:36 צאת הכוכבים/מעריב - 9:23
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:11 לשיטת רבינו תם - 9:45
*הדלקת נרות אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר) - בערך 7:25

מדעת עליון

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי וכו' (טז-א)

על דברי הפתיחה בפרשתנו "ויקח קרח" - מעיר רש"י וז"ל לקח את עצמו לצד א' להיות נחלק מתוך העדה ע"כ. על כך היה אומר ר' שמחה בונים זצ"ל **מפשיסחא**, שקרח היה מחונן בהרבה מעלות - היה בן משפחה מיוחסת, תלמיד חכם, בעל ממון וגם פיקח גדול. מטבע הדברים היה קרח עשוי להגיע למעמד של מנהיג בישראל, ומפני מה לא זכה לכך ונטרד מן העולם? מפני ש"לקח את עצמו" - שלא המתין ליום שבני העם יתנו עיניהם בו ויכתירוהו בכתר המנהיגות, אלא דחק את השעה וביקש להמליך את עצמו על שבטי ישראל ע"י ריב ומחלוקת.

והוסיף עוד, שעל חטא חמור זה, נגזר על קרח ועדתו עונש מיוחד במינו, דהיינו שפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת בתיהם. עונש זה היה בבחינת מידה כנגד מידה: קרח ועדתו לא המתינו בסבלנות עד שתבוא להם השעה שיוכלו להטיל על עצמם עטרת המנהיגות. משום כך, גם האדמה לא המתינה לקבל אותם בשעה היעודה להם בדרך הטבע, אלא פצתה פיה "וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה".

וישמע משה ויפל על פניו וגו' (טז-ד)

פירש רש"י שמשה נפל על פניו "מפני המחלוקת - שכבר זה בידם סרחון רביעי. חטאו בעגל שנא' ויחל משה וכו', במתאוננים כדכתי' ויתפלל משה וכו', במרגלים שנא' ויאמר משה אל ה' ושמעו מצרים וכו', במחלוקתו של קרח נתרשלו ידיו עכ"ל. ויש לשאול, מדוע נתרשלו ידיו של משה במחלוקת עם

infatuation that we have with Korach's wealth? Why are we so hung up about it? Weren't there any notably rich people, other than Korach?

The answer, says the Rebbe, R' Boruch Mordechai ZT"L of **Shedlitz**, is quite obvious. In the case of many wealthy people, during their lifetime they are practically living legends of wealth and prosperity. They appear to lack nothing with an endless cash flow. However, when it's their time to leave this world, somehow the legend tends to dissipate when it becomes obviously clear that their wealth was not as vast as it was made out to be.

In this particular respect, Korach has no competitors. Korach descended into the mouth of the earth together with all the wealth and riches that he accumulated throughout his lifetime. He literally "Took it all with him!" Along with his considerable possessions, he also took the legend of his great wealth - as well as the proof of how great it really was! He remained, and always will remain, rich throughout!

הלכה ברורה בענין ברכות הבאים בתוך הסעודה

If one took a drink before washing for המוציא and then only afterwards decides to wash, he should not say a בורא נפשות before washing if he will be drinking more during the סעודה. (לכתחילה, one should not drink a רביעית before washing so as not to get involved in a מחלוקת) If he will be not drinking more during the סעודה, he is required to make a בורא נפשות before washing.

If the person was very thirsty before taking the drink, this particular drink can be considered a סעודה צורך since it causes his appetite to be aroused. Therefore, the Halachah is that a person should not make a בורא נפשות before washing for המוציא.

SPONSORED BY
BEIS HAMEDRASH SHAREI TEFILLAH

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

element of the city's population that heavily backed him?"

The Noda B'yehuda turned to the tailor and said, "Let me explain. In most places and under normal circumstances, when a new ruler comes to power, he tends to immediately change over his staff. Those who opposed his inauguration are fired, while those who stuck with him, get promoted - even those who aren't worthy of the new position. However, we find that Moshe Rabbeinu did just the opposite. **"לא חמור א' מהם"** - *Not even one donkey have I lifted from them.* Said Moshe, "Anyone as low and unworthy as a "donkey" - even though he may have been an ardent supporter of mine - I have not promoted or raised up his position. On the other hand, **"I did no evil to even one of them"** - Even those who opposed me, I attempted to be מקרב and did not hold an evil grudge against them."

"I, too, try to follow in the ways of our great leader and Rebbe," said R' Yechezkel with a smile, "No offense to any of the donkeys....."

TORAH GEMS

ואם בריאה יבראה ה' ופצתה האדמה את פיה וגו' (טז-ל)

In Pirkei Avos it is written, "On Erev Shabbos, at twilight, ten things were created" - among them **פי הארץ** - the mouth of the earth, that was to swallow Korach and his assembly. Didn't Moshe Rabbeinu know this already through Ruach Hakodesh? Why did he speak in doubt saying that if it wasn't created yet, let Hashem create it now?

The **Chasam Sofer, R' Moshe Sofer ZT"L**, explains that among the ten things created at that time, was also Moshe Rabbeinu's burial spot, the exact location of which is totally unknown to any man. For this reason, Hashem kept hidden from Moshe **all ten things** created at that time, **ערב שבת בין השמשות**, including the creation of the mouth of the earth that swallowed Korach and his entire assembly.

וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה וגו' (טז-לג)

There is a familiar saying that goes as follows: "That man is so wealthy, he's as rich as Korach!" It is for us to understand, what is

קרח ועדתו יותר מאשר בחטאים הקודמים של העם, שאף הם היו גדולים וחמורים עד מאד?

בספר פרפראות לתורה איתא, שהמתבונן בד' החטאים המוזכרים ברש"י שלפנינו מצינו שמשנה רבינו, הצדיק והעניו, דן ככל האפשר את בני ישראל לכף זכות. כשחטאו בעגל, אמר משה "ודאי לשם שמים נתכוונו ישראל, להעמיד להם מנהיג חדש במקום מנהיגם משה שנעלם מהם". בחטא המתאווננים, אמר משה בלבם "ודאי משתוקקים העם לאכול בשר לכבוד שבת!" ובחטא המרגלים אמר "שמא חוששים ישראל שלא יוכלו לקיים כראוי את המצות התלויות בארץ ישראל, ומשי"ה נמנעים הם מליכנס לשם." אולם כשפרצה מחלוקת קרח, ומשה שמע את דברי הבלע של עדת קרח, נזדעזע ביותר. והטעם משום שבאותה שעה הוברר לו שגם החטאים הקודמים של העם לא נבעו ממניעים כשרים, אלא מפני הקנאה ושנאה ושאר מדות הרעות. לכן, בפעם זו, נפל משה על פניו כי עתה אמר: "איך אשא פנים ואפצה פי להתפלל על עמי החוטא והסורר?"

מעשה אבות....סימן לבנים

לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם וגו' (טז-טו)

In the year 5515 (1755), the city of Prague held an election for the title of Rov in the city. **R' Yechezkel Landau ZT"L**, the famed author of the **Noda B'yehuda** held the backing of the majority of the city's residents - the simple Ba'alei Batim and laymen - and was able to win the election over his rival, **R' Zerach Eidlitz ZT"L**, who maintained the steadfast support of the city's Yeshivaleit - the בני תורה and Lamdanim - who were in the minority. However, soon after he was crowned as Rov, R' Yechezkel opened up a renowned Yeshiva and spent a good part of his day there, teaching and primarily associating himself with the city's growing בני תורה and Talmidei Chachomim. The simple laymen of Prague, those who primarily backed him in the election, on the other hand, did not enjoy any extra attention from the Rov and by and large, did not have much to do with him.

A tailor once approached R' Yechezkel and asked him about this. "Why is it that the Rov has developed a closer relationship with those that opposed him in the election, while he seems to have alienated the